

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt torsdag den 23. juli 2015

Sag 114/2015

Comfort Huse A/S

(advokat Tim Leckl)

mod

Anja Andersen

og

Allan Wedel Andersen

(advokat Søren Andersen for begge)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Odense den 26. januar 2015 og af Østre Landsrets 7. afdeling den 13. februar 2015.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Niels Grubbe, Michael Reklings og Lars Hjortnæs.

Påstande

Kærende, Comfort Huse A/S, har nedlagt påstand om, at Østre Landsret pålægges at realitetsbehandle kæren af byrettens kendelse.

De indkærede, Anja Andersen og Allan Wedel Andersen, har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Af byrettens retsbog for 26. januar 2015 fremgår bl.a. følgende:

”Retten bemærkede, at parterne i forbindelse med sagen har ønsket rettens afgørelse af, om spørgsmål 11 med bilag skal stilles og forelægges for syns- og skønsmanden i forbindelse med gennemførelse af syn og skøn.

Retten afsagde

Kendelse

Sagens oplysninger

Ved begæring modtaget den 19. november 2013 anmodede Anja og Allan Wedel Andersen om en isoleret bevisoptagelse med henblik på at få foretaget bevissikring af forholdene på deres faste ejendom, idet det ønskes belyst, om det af Comfort Huse A/S, der opførte deres faste ejendom, udførte arbejde... er behæftet med fejl og mangler.

Der blev afholdt syns- og skønsforretning den 14. marts 2014 og skønsmanden fremsendte sin skønsrapport til parterne og retten den 10. april 2014.

Ved brev af 20. oktober 2014 anmodede advokat Andreas Errebo-Jensen på vegne [af] skønsrekvirenten om at stille supplerende spørgsmål til skønsmanden. ...

Retten begrundelse og resultat

...

Det vurderes, at spørgsmålet 11 ikke har en sådan karakter eller er formuleret på en sådan måde, at spørgsmålet skal afvises helt eller delvist i medfør af retsplejelovens § 197, stk. 2.

Eftersom det ikke på forhånd kan udelukkes, at skønsmandens besvarelse af spørgsmålet kan have betydning for sagens udfald og da det, der spørges til, alene vedrører spørgsmålet om, hvorvidt den af Jesper Ketelsen anførte og illustrerede alternative er praktisk mulig på nuværende tidspunkt, finder retten at spørgsmål sammen med mailkorrespondance bør stilles og forelægges for skønsmanden.

Derfor bestemmes:

Spørgsmål 11 afvises ikke.

Bilag til spørgsmål 11 kan forelægges for skønsmanden.”

Af landsrettens kendelse af 13. februar 2015 fremgår bl.a. følgende:

”Der fremlagdes kæreskrift af 5. februar 2015, hvorved Comfort Huse A/S har kæret Odense Rets kendelse af 26. januar 2015 ..., hvorefter spørgsmål 11 ikke afvises, og bilag til spørgsmål 11 kan forelægges for skønsmanden.

...

Indkærede har ikke udtalt sig vedrørende kæren.

...

Efter votering afsagdes

kendelse:

Efter retsplejelovens § 389 a, stk. 1, kan kendelser og andre beslutninger, der afsiges af byretten under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse, kun kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Landsretten afviser derfor kæremålet.

Thi bestemmes:

Kæremålet afvises.”

Retsgrundlag

Retsplejelovens § 389 a, stk. 1, 1. pkt., lyder således:

”§ 389 a. Kendelser og andre beslutninger, der afsiges af byretten under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse, kan ikke kæres.”

Retsplejelovens § 389 a blev indsat ved lov nr. 737 af 25. juni 2014 på baggrund af lovforslag nr. L 178 af 9. april 2014 og et notat af 1. juli 2013 afgivet af Udvalget om bedre og mere effektiv behandling af civile sager ved domstolene. I notatet af 1. juli 2013, s. 44-45, anføres bl.a.:

”Efter de gældende regler kan alle kendelser og beslutninger afsagt af en byret under en sag appelleres ved kære, så længe dom ikke er afsagt, jf. retsplejelovens § 389. Når behandlingen af en sag er afsluttet ved afsigelse af dom, kan kendelser og beslutninger afsagt under sagen ikke appelleres særskilt, jf. retsplejelovens § 390, men anken kan omfatte afgørelser, der er truffet under sagen, jf. retsplejelovens § 368, stk. 4.

Som udgangspunkt kan byrettens kendelser og beslutninger således kæres til landsretten, medmindre der er afsagt dom i sagen, og afgørelsen kan inddrages under en senere anke af dommen, jf. retsplejelovens § 368, stk. 4, og § 390, stk. 1.

Udvalget finder, at muligheden for frit at kære byrettens afgørelser under sagen bør begrænses, både af hensyn til at aflaste landsretterne og for at nedbringe sagsbehandlingstiden ved byretten. Udvalget finder imidlertid ikke, at muligheden for at kære byrettens afgørelser helt skal afskæres.

...

Udvalget foreslår derfor, at det fremover skal være udgangspunktet, at kendelser og andre beslutninger, der afsiges under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse,

ikke kan kæres til landsretten, men derimod først kan indbringes for landsretten i forbindelse med den endelige afgørelse i sagen.”

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 178 af 9. april 2014 hedder det bl.a. (Folketingstidende 2013-12, tillæg A, s. 35-36):

”2.2.2.3. *Kære af afgørelser om sagens forberedelse*

...

2.2.2.3.2. *Udvalgets overvejelser*

...

2.2.2.3.2.2. Udvalget foreslår derfor, at det fremover skal være udgangspunktet, at kendelser og andre beslutninger, der afsiges under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse, ikke kan kæres til landsretten, men derimod først kan indbringes for landsretten i forbindelse med den endelige afgørelse i sagen.

...

2.2.2.3.3. *Justitsministeriets overvejelser*

Justitsministeriet er enig i udvalgets overvejelser og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.”

Anbringender

Comfort Huse A/S har navnlig anført, at der i den foreliggende sag er tale om isoleret bevisoptagelse og ikke om forberedelse af en hovedforhandling. Landsrettens afgørelse er således i strid med ordlyden af retsplejelovens § 389 a og landsrettens egen nyere praksis.

Anja Andersen og Allan Wedel Andersen har navnlig anført, at formålet med § 389 a er at aflaste landsretterne og at nedbringe sagsbehandlingstiderne i byretterne. De samme hensyn til landsretternes sagstilgang og byretternes sagsbehandlingstider gør sig gældende såvel under isoleret bevisoptagelse som under en hovedforhandling og dennes forberedelse. I forbindelse med § 389 a bør isoleret bevisoptagelse derfor sidestilles med hovedforhandlingen og dennes forberedelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Byrettens afgørelse angår skønsrekvirentens adgang til at stille et supplerende spørgsmål under et syn og skøn, som byretten har tilladt gennemført som isoleret bevisoptagelse i medfør af retsplejelovens § 343, selv om det ikke sker til brug for en verserende retssag. Spørgsmålet i sagen for Højesteret er, om § 389 a afskærer kære af afgørelsen til landsretten.

Det fremgår af ordlyden af § 389 a, at den angår beslutninger, der afsiges under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse. Hovedforhandling bruges i retsplejeloven som betegnelse for et stadium under en civil retssag, hvor parterne forelægger sagen, fører bevis og procederer deres synspunkter som grundlag for rettens afgørelse af sagen. Det fremgår endvidere udtrykkeligt af bestemmelsens forarbejder, at de beslutninger, som efter bestemmelsen ikke kan kæres, er beslutninger, der træffes under en sag, og at de kan indbringes for landsretten i forbindelse med den endelige afgørelse af sagen.

Herefter er beslutninger, der afsiges af byretten under en isoleret bevisoptagelse efter retsplejelovens § 343, ikke omfattet af kærebeogrænsningen i § 389 a.

Højesteret ophæver herefter kendelsen og hjemviser sagen til fornyet behandling ved landsretten.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse ophæves. Sagen hjemvises til fornyet behandling i landsretten.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til nogen anden part for så vidt angår kæresagen for Højesteret.

Kæreaafgiften på 750 kr. tilbagebetales.